

SARKANDAUGAVAS, JAUNMĪLGRĀVJA
UN VECMĪLGRĀVJA GEOGRAFI SKS

zābēles un zīmējumi APRAKSTS.

Vilnes

Vecmīlgrāvja atzītība

Gīlvāke un teritorija

Ārejais izmērs Dipl.darbs.

Dabas zin.stud.
ROZE, Alfreds,
matr.12708.

1937. gadā.

Saturs.

lapp.

Robežas un platība	1.
Virsma	3.
Vēsturiskā attīstība	6.
Cilvēks un territorija	17.
Ārējais izskats un uzbūve	41.
Satiksme	50.
Kartogrammu saraksts	54.
Literatūra	55.

Sākot no Rīgādzīstēm, tālāk vēlējies vienību
vietējai kārta Daugavas rīcei un tās ietekmē.
Kārta administratīviem robežu.

Rīgas pilsēta mazātos rajonos iestiprinājusi
vienīgo statistisko reģionu, kuru iedala

Un Rīgādzīstēs reģioni ir Daugava, Sarkandaugava,
Sarkandaugava, Jaunmilgrāvis un Vecmilgrāvis ir
viens otram pieguloši Rīgas pilsētas rajoni Daugavas
labajā krastā.

Robežas un
platība.

Sākot no Sarkandaugavas, viņi stiepjas ziemelu virzienā gar Daugavu kā samērā šaura josla, līdz pilsētas administratīvām robežām.

Rīgas pilsēta minētos rajonus ietilpinājusi at sevišķos statistiskos rajonos, kuŗu robežas ir -

Sarkandaugavas rajonam: Daugava, resp. Daugavas atzarojumi starp salām, elevatora dzelzceļa līnija, Mangaļu dzelzceļa līnija un Gaujienas iela, kuŗa ir robeža ar Jaunmilgrāvja rajonu.

Jaunmilgrāvja rajona robežas veido Kišezers, Milgrāvis, Daugava, Gaujienas iela, Mangaļu dzelzceļa līnija un Meža parks.

Vecmilgrāvis atrodas uz pussalas starp Daugavu, Milgrāvi un Kišezeru. Sauszemē Vecmilgrāvja robeža ir reizē arī Rīgas pilsētas administratīvā robeža.

Minēto rajonu platības ir:

Rajons	Platība ha		
	bez ūdeņiem	ūdeņi	kopā
Sarkandaugava	298,92	57,84	356,76
Jaunmilgrāvis	207,58	93,46	301,04
Vecmilgrāvis	259,99	99,65	359,64

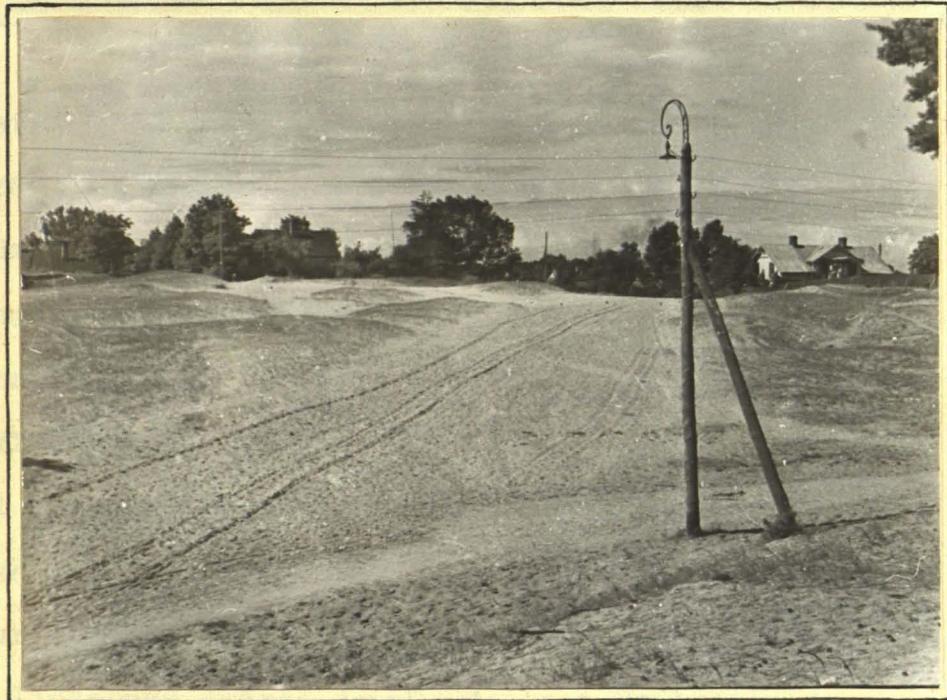
Virsma

Sarkandaugavas, Jaunmīlgrāvja un Vecmīlgrāvja rajoni ir tipiski kāpu rajoni. Kāpas veidojušās aizvēsturiskos laikos, mainoties ūdens sistēmai. Kāpu formas nav regulāras un, no cilvēka neaizņemtajās vietās, tās apaugušas ar priežu mežu.

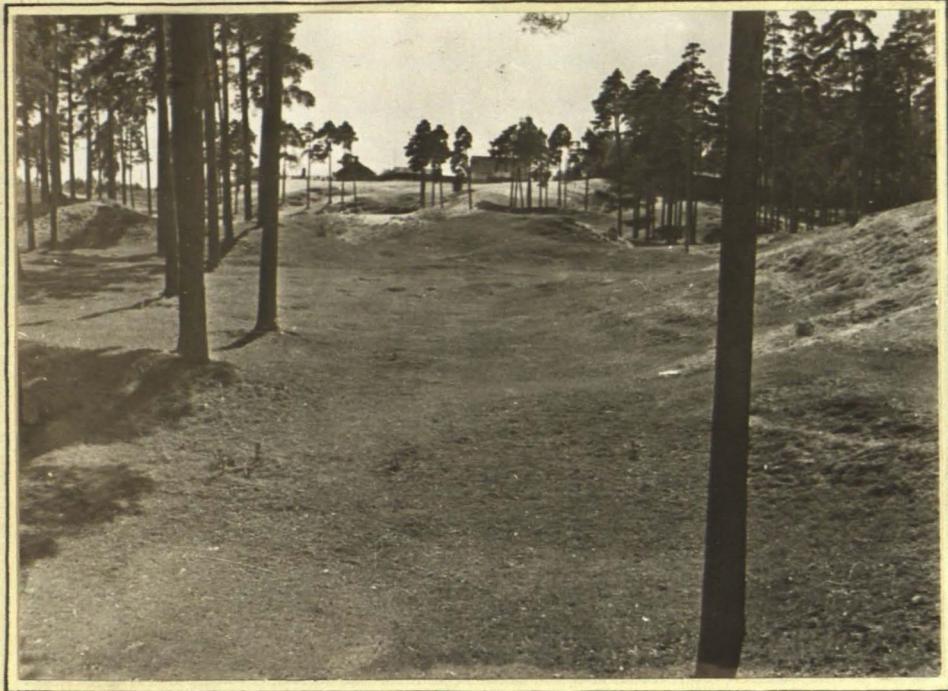
Sarkandaugavā, kas visbiežāk apbūvēta, kāpu veidojumi tagad maz redzami, jo te kāpas nolīdzinātas.

Visraksturīgākās kāpas līdz šim laikam uzglabājušās Vecmīlgrāvī.

Kāpas
Vecmīlgrāvī.

Kāpas
Vecmilgrāvī.

Pastāv uzskats, ka tagadējā Sarkandaugava ir kādreizējās Daugavas gultnes atlieka.

Līdzīgās pilsētas ganības gar Sarkandaugavu apstiprina minētā uzskata pareizību.

Otrs ievērojami liels līdzenums ir Jaunmilgrāvī starp Milgrāvi, Ķīšezeru un Meža parku gar Aplokciemu.

Ari šo teritoriju sauszeme ir atkarojusi ūdeņiem. Sauszemes palielināšanās uz ūdens rēķina te vēl aizvien turpinās Ķīsezera stūra aizaugšanas procesā.

Šo līdzenumu šķērso jauna Rūjienas dzelzceļa uzbērumš.

Sarkandaugava un
līdzēnās ganibas.

Līdzenumus Jaunmil-
grāvri pa kreisi no
dzelzce. uzberuma -

Aizaugošais Klšezerā
stūris pa labi no
dzelzc. uzbēruma.

Sarkandaugava, Jaunmīlgrāvis un Vecmīlgrāvis ir rūpniecības izaudzētas pilsētas daļas.

Vēsturiskā attīstība.

Pirmie mērinājumi Sarkandaugavas teritorijas izmantošanā 18.g.s. sākumā beidzas nesekmīgi.

Krievijas cars Pēteris Lielais, ievērōjot to, ka Milgrāvis neaizsērē, jo Juglas nestās smiltis nogulsnē jau Klšezerā, grib Rīgas attīstību pārnest uz Sarkandaugavu. Vēlāk tomēr šo nodomu atmet un kā pirmo mērinājumu zīme paliek parks un citadelei domātie uzbērumi, kurus nosauc par Aleksandra augstumiem.

Tagadējās Pulkv.Brieža ielas un Ganību dambja
vietā, uz parku ierīko dambi satiksmei.

Ganību dambis.

Galveno impulu Sarkandaugavas attīstībai deva rūpniecības uzplaukšana Rīgā, kas lielā mērā pārveidoja Rīgas seju.

Izdevīgais geografiskais stāvoklis – kugojamās upes grīvā, deva iespēju Rīgai izveidoties par tirdzniecības centru starp rietumiem un austrumiem.

Tirdznieciski sakari ar Polockas, Smoļenskas un Vitebskas kņaziem Rīgai pastāvēja jau no 13.g.s.sākuma.

Paraleli ar tirdzniecības attīstību, attīstījās un izveidojās arī amatniecība, un 15.g.s. Rīgā jau skaitās 142 amati. Amatniecības ražojumi tomēr galvenā kārtā bija vietējā tirgus vajadzībām.

Straujāka amatniecības attīstība sākās pēc Rīgas pievienošanas Krievijai 18.g.s. sākumā, kad Krievija sāka ievest aizsargmuitas, tā veicinot ražošanas attīstību savā zemē. Aizsargmuitu politika izaudzināja no amatniecības rūpniecību, kas savukārt iespaidoja labvēlīgi pilsētas attīstību.

Pilsētas augšana bij iespējama tikai ārpus nocietinājumiem, un 1857.gadā, kad nocietinājumu valņus likvidēja, no Rīgā dzīvojošiem 65.000 iedzīvotājiem 50.000 skaitājās priekšpilsētās.

Dabīgi, ka arī straujo attīstību uzsākušai rūpniecībai bij jānovietojas ārpus pilsētas centra, izvēloties satiksmes ziņā izdevīgāko vietu – ostas tuvumu. Tā izveidojās viens no pirmiem Rīgas rūpniecības rajoniem Sarkandaugavā un Jaunmilgrāvī.

Par vecāko fabriku Sarkandaugavā uzskata 1784.
gadā celto ^{Tāvā} Gh.Rāves cukura rafinēriju.

1832.gadā pret Tvaika un Limbažu ielu stūri

Vērmanis ierīko mašīnfabriku.

Tālākā attīstībā rodas viens pēc otra dažāda rakstura rūpniecības uzņēmumi. Lielākie no tiem bij 1865.g. dibinātais Valdšleschena alus brūzis,
1889.g. A.G.Rūtenberga ķīmiskā fabrika,
1888.g. gumijas fabrika "Provodņiks", kura jau 1906.gadā nodarbināja 6000 strādniekus, bet 1914.g. līdz 14.000 strādniekus.

Vēl var minēt lielo apavu fabriku "Buffalo", kas deva darbu 2000 strādniekiem.

» Provodņiks »

„Provodniks“ no
Sarkandaugavas pusēs.

„Buffalo“

Blakus Sarkandaugavas rūpniecības rajonam dabīgi izauga tipiska fabriku strādnieku priekšpilsēta.

Lidzīgi Sarkandaugavas kodolam , arī Jaunmīlgrāvī ap Jessena porcelana fabriku(1875), Heflingera superfosfata fabriku (1892), Leverkusa ultramarina fabriku (1886) un Oelricha minerāleļļu fabriku (1901), izauga strādnieku apdzīvoti priekšpilsētas kvartāli.

Mīlgrāvī paraleli rūpniecības uzņēmumu attīstībai , sāka ierīkot ostu, izmantojot kugniecībai lab-vēlīgos apstāklus.

Skats uz
Sarkandaugavu.

Supertostata
fabrika.

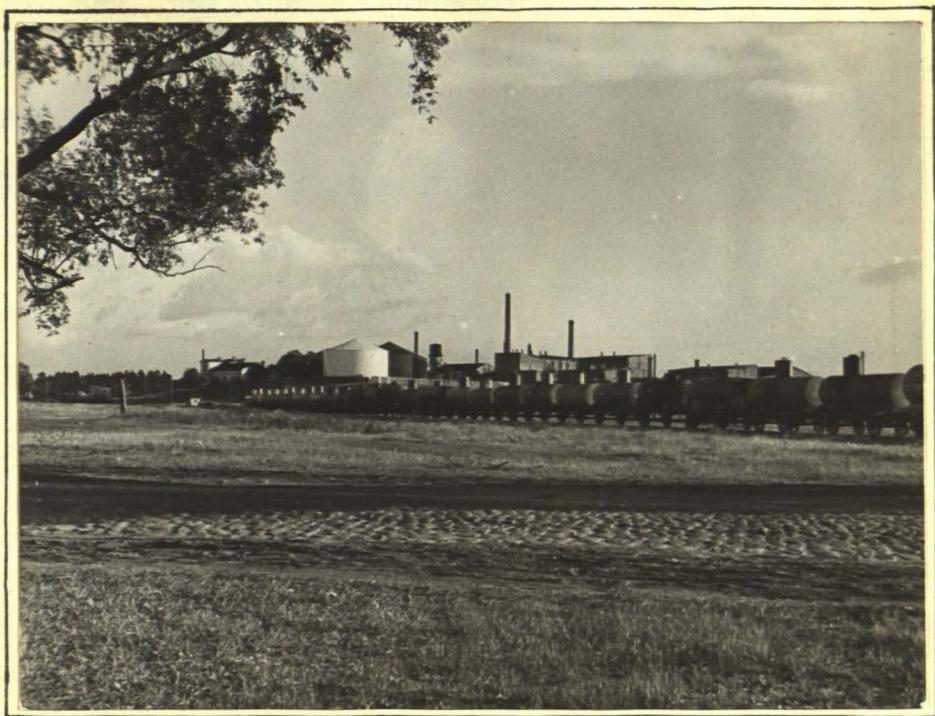
Jessena
porcelâna fabrika.

Jaunmilgrāvja
ošta.

Oelricha fabrika.

1872.gadā izbūvē Rīgas - Mangaļu dzelzceļu un
1879.gadā ostas malā uzceļ 18 noliktavas.

Vecmilgrāvis, kur sākumā ir dažas zvejnieku mājas , sāk veidoties pēc 1888.gada, kad A.Dombrovskis dibina savu kokzāgētavu. Līdzīgi iepriekšējiem rajoniem, arī šis ir jaundibinātā uzņēmuma strādnieku apdzīvots.

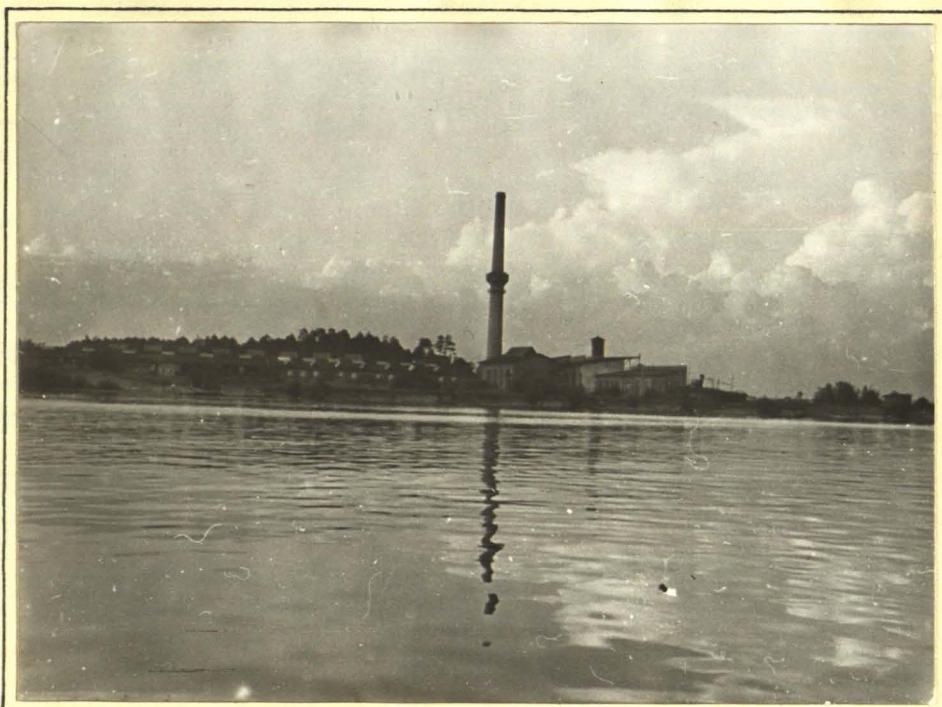
Vecmilgrāvja Ipatnība ir tā, ka pateicoties ērtiem maksāšanas noteikumiem, uz kādiem Dombrovskis deva saviem strādniekiem būvmaterialus, te pa lielākai daļai izauga viengiemeju strādnieku mājiņas, kuru ipašnieki bija zāgētavas strādnieki.

Otrs lielāks uzņēmums, kas veicināja Vecmilgrāvja attīstību, ir Milgrāvja kugu būvētavas akc. sab.; viņa tagad gan savu nozīmi zaudējusi.

Bij. Dombrovská
Kokzágó tava.

Milgrāvja kugu būvēt.
akr. sab.

Gaišu liecību par rūpniecības attīstības iespādu uz Rīgas augšanu dos dati par iedzīvotāju skaita pieaugumu un rūpniecības uzņēmumu skaitu.-

Gadi	Iedzīvotāju skaits
1760.g.	14.078
1852.g.	65.413
1867.g.	102.590
1897.g.	255.879
1913.g.	507.635

Gadi	Uzņēmumu skaits	Nodarbināto strādн. skaits
1834.g.	33	1593
1854.g.	84	4763
1874.g.	141	11798
1884.g.	553	24681
1901.g.	274	56143
1913.g.	372	87606

Cik un kādu profesiju strādnieki dzīvoja Sarkandaugavā, Jaunmilgrāvī un Vecmilgrāvī, nav zināms. Jādomā, ka praktisko iespējamību robežas, dominēja vēlēšanās dzīvot darba vietai tuvāk.

1914.gada pasaules karš ne tikai apturēja , bet pilnīgi sagrāva Rīgas rūpniecību un līdz ar to arī apturēja pilsētas attīstību.

Lielie uzņēmumi tika evakuēti uz (centrālo) Krieviju.

Nodibinoties neatkarīgai Latvijai un atgriežoties normāliem saimnieciskās dzīves apstākļiem, pamazam izveidojās Latvijas apstākļiem piemērota rūpniecība.

Salīdzinot ar agrāko, tā ir stipri pārveidota. Agrāk dominējošo lielo rūpniecības uzņēmumu vietā tagad stājas sīki un vidēja lieluma uzņēmumi.

Pārskatu par to, kā cilvēks tagad novietojies un izmanto territoriju un telpu Sarkandaugavā, Jaunmilgrāvī un Vecmilgrāvī, dos 1935.gada tautas skaiti - šanas dati. Šim nolūkam izlietotas Sarkandaugavas , Jaunmilgrāvja un Vecmilgrāvja skaitīšanas fajonu dzīvokļu skaitīšanas kartīnas. Dzīvokļu skaitīšanas kartīnas deva ziņas par iedzīvotāju skaitu, kas skaitī-

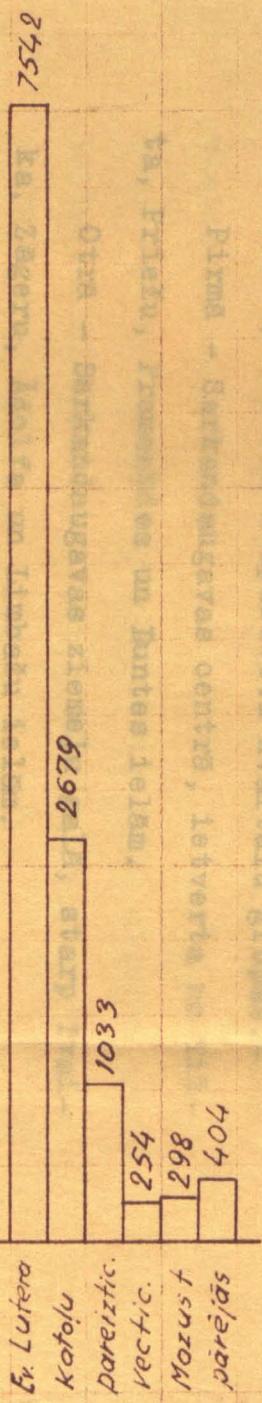
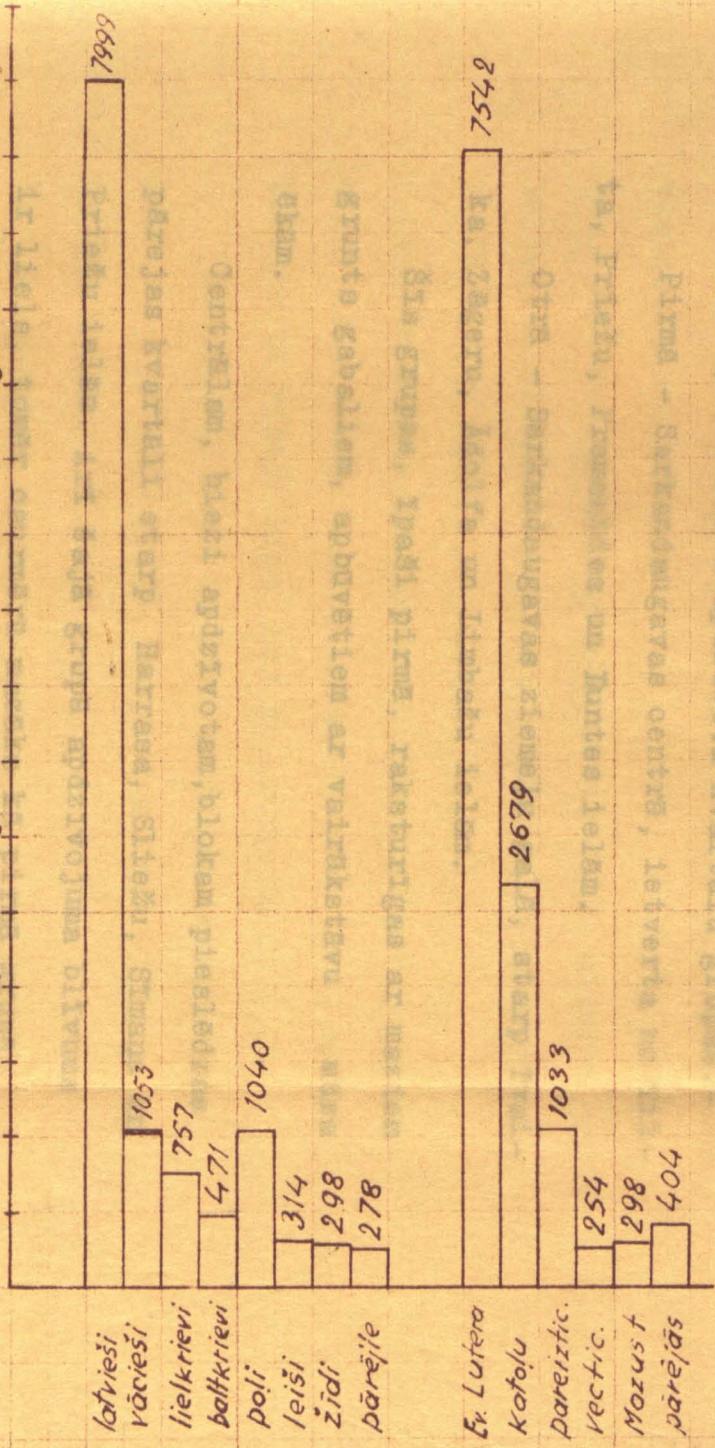
Šanas laikā bij pierakstīti attiecīgā dzīvokļi, tautību, ticību un nodarbošanos.

Jēatzīmē tomēr, ka šīs ziņas, kā attiecībā uz skaitu tā arī uz pārējiem faktiem, pilnīgi nesaskan ar publicētiem Valsts statistiskās pārvaldes datiem. Nesaskaņas izskaidrojamas ar to, ka Statistiskā pārvalde savām publikacijām izlieto ziņas no personu kartīnām, kuru dati ir bieži citādi kā dzīvokļu kartīnu dati un precīzāki par dzīvokļu kartīnu datiem. Iedzīvotāju kopskaitā rodas nesaskaņas arī tāpēc, ka Statistiskā pārvalde pie vēlāko ziņu apstrādāšanas ieved tā saukto izlīdzināšanu uz izbraukušo un iebraukušo iedzīvotāju rēķina.

Dzīvokļu kartīnu nepilnīgākās ziņas tomēr attiecas uz nodarbošanos. Tā piemēram, ieraksts, ka nodarbošanās vieta ir fabrika, jeb ka attiecīgais cilvēks strādā kancelejā, nedod iespēju viņu pieskaitīt kādai noteiktai grupai. Visumā tomēr arī dati, kas ir dzīvokļu kartīnās, dos zināmu, īstenībai tuvu stāvošu pāskatu par attiecīgo pilsētas daļu iedzīvotājiem.

Atsevišķo skaitīšanas rajonu materiālu apskats

Sarkandaugavas iedzīvotāju

tautība	skaitis	%
Latvieši	7999	65,41
Vācieti	1053	8,63
Lielkrievi	757	6,20
Baltkrievi	471	3,87
Poli	1040	8,54
Leiši	314	2,59
Židi	298	2,46
Pārējie	278	2,30
Kopā	12210	100,00

tautība	skaitis	%
Ev. Luteri	7542	61,80
Katoļi	2679	21,90
Pareizticīgie	1033	8,54
Vecticībnieki	254	2,07
Mozus tic.	298	2,46
Pārējais	404	3,32
Kopā	12.210	100,00

dod iespēju ieskatīties šo rajonu iekšējā uzbūvē un
lauj tos salīdzinoši novērtēt.

A. Sarkandaugava
1935.gada 12. februāra tautas skaitīšanas dati
uzrāda Sarkandaugavā 12.210 iedzīvotājus, jeb 40,8
uz ha. Rīgas vidējais apdzīvojuma blīvums ir 21,8
uz ha.

Iedzīvotāju kopskaita kartogramma, kurā viens
punkts apzīmē 5 cilvēkus, skaidri rāda iedzīvotāju
nogrupējumu. No kartogrammas redzams, ka Sarkandauga-
va ir nevienmērīgi apdzīvota. Skaidri izceļas 2 sa-
mērā mazas, bet blīvi apdzīvotu kvartalu grupas.-

Pirmā - Sarkandaugavas centrā, ietverta no Til-
ta, Priežu, Promenādes un Dунtes ielām.

Otra - Sarkandaugavas ziemelū galā, starp Tvai-
ka, Zāgeru, Ādolfa un Limbažu ielām.

Šīs grupas, Ipaši pirmā, raksturīgas ar maziem
grunts gabaliem, apbūvētiem ar vairākstāvu mūra
ēkām.

Centrālam, bieži apdzīvotam, blokam pieslēdzas
pārejas kvartāli starp Harrasa, Sliežu, Simaņa un
Priežu ielām. Arī šajā grupā apdzīvojuma blīvums
ir liels, tomēr caurmērā mazāks kā pirmā grupā.

Pārējā Sarkandaugavas daļa, atskaitot Aleksandra augstumus un Sarkankalnu, ir reti apdzīvota.

Biezi apdzīvotajos kvartālos ir 44 nami ar 50-100 iedzīvotājiem, un 25 nami ar iedzīvotāju skaitu no 100-300.

No Sarkandaugavā saskaitītajiem 12.210 iedzīvotājiem 7.999, jeb 65,41% bij latvieši. Latviešu, kā dominējošās tautības, nogrupējumā nav saskatāmas sevišķas raksturīgas īpatnības. Proporcionali savam skaitliskam daudzumam, latviešu pārstāvji sastopami visā Sarkandaugavā, un saprotams, lielāko blīvumu vietās vairāk.

No minoritatēm, kurās kopā bij 4.211 cilvēki jeb 34,59%, lielākās ir vācieši - 1.053 (8,63%), krievi - 1.228 (10,0%) un poli - 1.040 (8,54%).

Interesants ir fakts ka procentuālais polu tautības iedzīvotāju skaits Sarkandaugavā ir 2 reizes lielāks kā vidēji Rīgā, kur to procents ir 4,09.

Raksturīgi mazs ir ūdu tautības iedzīvotāju skaits - 298, jeb 2,30%, kur pretim Rīgā vidēji ir 11,35% ūdu.

Šī parādība izskaidrojama ar to, ka Sarkandau-

gava, kā to rādīs dati par nodarbošanos ir strādnieku priekšpilsēta.

Labu pārskatu par tautību samēru dod 1.diagramma.

Ari pārējo tautību, tāpat kā latviešu, nogrupējumā neizpaužas sevišķas īpatnības (tuvāk skat. tautību kartogrammas).

Dominējošā ticība ir ev.Lutera. Kopskaitā Sarkandaugavā ir 7.542 Lutera ticīgo, jeb 61,80% no visiem iedzīvotājiem. Latvijā Lutera ticīgie komplektējas galvenā kārtā no latviešiem un vāciešiem. Kā redzams no iepriekšējiem Skaitītām cipariem par tautībām, abas minētās tautības Sarkandaugavā kopā dod 9.052 cilvēkus jeb 74,04%, turpretim Lutera ticīgie ir tikai 61,80%. Tā tad 12,24% no minētām tautībām ir citas ticības.

Vācieši visuma ticības ziņā ir kompaktāki, un lielākā daļa no minētām 12,24% attiecas uz latviešiem.

Skaitliskā ziņā otra lielākā grupa ir katolīcīgie, kas komplektējas no poļiem, leišiem un latviešiem. Katolīcīgo Sarkandaugavā ir 2.679 jeb 21,90%.

Pareizticīgo, kuŗi galvenā kārtā ir lielkrievi un baltkrievi, ir 1.033 jeb 8,45%.

Visi 254 vesticībnieki ir lielkrievi.

Samērā liela ir pārējo ticību grupa - 404 jeb 3,32%. Jāpiezīmē, ka te ieskaitīti arī nezināmo ticību iedzīvotāji, kādi ir Sarkankalna un Aleksandra augstumu slimnīcās.

Visu galveno ticību skaitliskās attiecības uz - skatāmi parādītas 2.diagrammā.

Ticību nogrupējumi territorijā redzami no ticību kartogrammām, kur viens punkts apzīmē 5 attiecīgās ticības pārstāvjus.

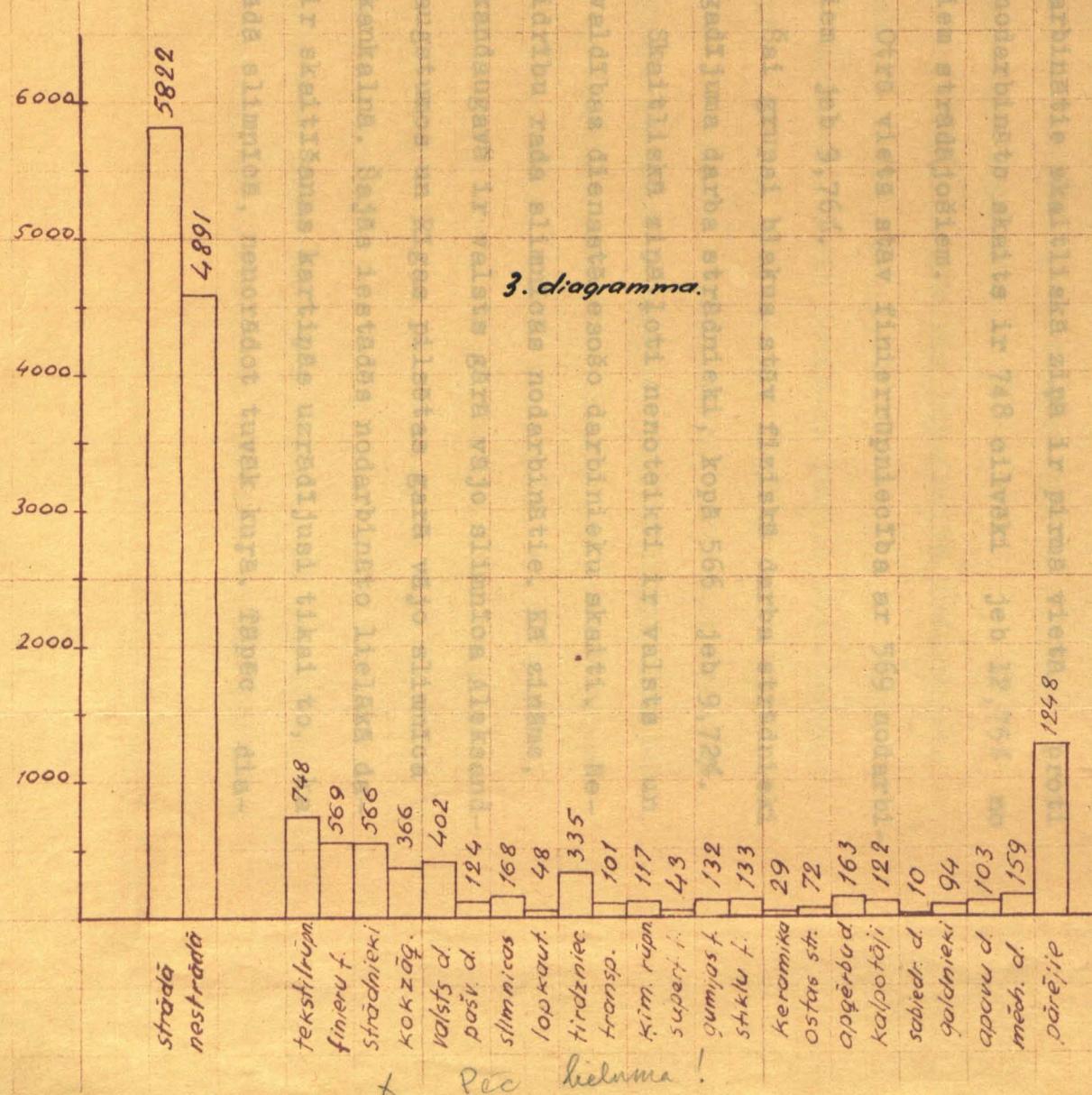
Salīdzinot tuvāk tautību un ticību kartogrammas, redzama izteiktā tautību un ticību sakariba.

Sarkankalna un Aleksandra augstumu slimnīcās un Sarkandaugavas bērnu un nespējnieku patversmēs skaitīšanas laikā kopā bij 1497 cilvēki, kas stāv ārpus aktīvās saimnieciskās dzīves.

Atskaitot tos no iedzīvotāju kopskaita, paliek aktīvi dzīvojošie 10.713 cilvēki, no kuriem strādā 5822 jeb 54,30%, bet nestrādā - 4891 jeb 45,70%.

Šāds sadalījums, ka apmēram puse no visiem iedzīvotājiem strādā, kā redzams no strādājošo un ne-

Sarkandaugavas iedzīvotāju nodarbošanās.

ŠO SKAITĀS IZMĒRĀJUMI UN ATIECĪBAS SILEDE

diagramma.

5822

4897

strādā
nostrādā

strādājošo kartogrammas, ir raksturīgs visai Sarkan-daugavai, saprotams neskaitot slimnīcas un patversmes, kur dominē nestrādājošie.

Dažādās saimnieciskās dzīves nozarēs strādājo-
šo skaitliskos daudzumus un attiecības sniedz 3.
diagramma.

No visām rūpniecības nozarēm, tekstilrūpniecībā nodarbinātie skaitliskā ziņā ir pirmā vietā, proti te nodarbināto skaits ir 748 cilvēki jeb 12,75% no visiem strādājošiem.

Otrā vietā stāv finierrūpniecība ar 569 nodarbi-
nātiem, jeb 9,76%.

Šai grupai blakus stāv fiziskā darba strādnieki
un gadījuma darba strādnieki, kopā 566 jeb 9,72%.

Skaitliskā ziņā ļoti nenoteikti ir valsts un
pašvaldības dienastā esošo darbinieku skaiti. Ne-
skaidrību rada slimnīcas nodarbinātie. Kā zināms,
Sarkandaugavā ir valsts gārā vājo slimnīca Aleksand-
ra augstumos un Rīgas pilsētas garā vājo slimnīca
Sarkankalnā. Šajās iestādēs nodarbināto lielākā da-
ļa ir skaitīšanas kartīnās uzrādījusi tikai to, ka
strādā slimnīcā, nenorādot tuvāk kuļā. Tāpēc dia-

grammā slimnīcās strādājošie, kuru kopskaitis ir 168, izdalīti atsevišķā grupā, jo šī grupa ir samērā lie-la un Sarkandaugavai raksturīga.

Valsts un pašvaldību dienestā kopā nodarbināti 742 cilvēki, jeb 12,74%.

Ar tirdzniecību nodarbojas 335 cilvēki (5,76%), pie kam galvenā kārtā siktirdzniecībā, kā , piem., pārtikas preču tirgotavās, maiznīcās, kioskos un tamlīdzīgos uzņēmumos.

Vēl jāpiemin ķīmiskā rūpniecībā nodarbināto kopskaitis - 292, jeb 5,06%.

Nepelnīti liela iznākusi pārējo nodarbošanos grupa, kurā bij jāpieskaita 1248 strādājošie, jeb 21,43% no visiem strādājošiem (skat 3.diagrammā).

Šī grupa pa daļas pieaugusi uz nepilnīgo ziņu pamata. Ja kartīnās rakstītās ziņas par nodarbošanos būtu noteiktākas, droši var teikt, ka dažas no Ipaši minētām nodarbes grupām izceltos vairāk.

Ievērojot to, ka Sarkandaugavā lielākā iedzīvo-tāju daļa koncentrēta divos biezi apdzīvotos, samērā mazos, tuvu stāvošos rajonos, kā arī lielāko Sarkandaugavas rūpniecības uzņēmumu tuvumu minētiem

apdzīvotiem rajoniem, un rūpniecības uzņēmumu rakstura dažādību, saprotams, ka vietējie nogrupējumi pēc nodarbošanās nevar izcelties sevišķi spilgti.

Galveno nodarbes grupu kartogrammas, kurās viens punkts apzīmē vienu cilvēku, rāda, ka visas šīs grupas: tekstiltrūpniecība, kokrūpniecība, valsts un pašvaldības dienests un vienkārša darba strādnieki, lielāko apdzīvojumu vietās arī ir pārstāvētas proporcionāli savam skaitam.

Savā ziņā zīmīgā taisni šo grupu lielākā koncentracija Sarkandaugavā izskaidrojama ar attiecīgu rūpniecības uzņēmumu tuvumu. Te var minēt šādus lielākus uzņēmumus: "Buffalo" tekstilfabrika, Potempa finieru fabrika (Plywood Factory Ltd), Neiburga, Exportwood'a un Trijetca koku zāgētavas.

Interesanta ir rūpniecības uzņēmumu pārveidošanās, kādu redzam, ja salīdzinam ar stāvokli pirms pasaules karā. - "Buffalo" telpās, kas agrāk bij apavu fabrika, tagad strādā manufakturas fabrika. Lielajos gumijas fabrikas "Provodnīks" korpusos tagad novietojusēs vesela rinda dažādu sīku rūpniecības uzņēmumu:

"Delka" tekstilfabrika un krāsotava ,

"Latlini" linu vērptuve un austuve,

"Rīgas tūku fabrika",

"Rīgas austuve" zīda un vilnas izstrādājumi,

"Parkett" parketa fabrika,

"Rīgas stiepuļu un naglu fabrika",

"Latvijas nagla" mechaniskā stiepuļu apstrādāšana,

"Baltmetall" metalu apstrādāšanas fabrika,

"Alkali" ķīmiskā fabrika,

"Konkordia" ķīmiskā fabrika.

Neskatoties uz pievesto diezgan garo firmu sa-
rakstu, liela daļa no "Provodņika" telpām ir paliku-
si neizmantota.

Neizmantoti
"Provodņika" korpusi.

Rūpniecības uzņēmumu kartogramma rāda to novietojumu un dažādību. Redzami izceļas tekstilrūpniecība un kokrūpniecība, ieskaitot finieru rūpniecību.

Raksturīga kokrūpniecības novietošanās ūdens malā, tā izmantojot iespēju lēti transportēt kokmateriālus.

Trijetra kokrāgtavas
ku dārzs sarkan-
daugavā.

Mēžu departam.
kokudārzs pie
Jaunmilgrāvja.

koku dārzs
Sarkandaugavā
gar Dunteles ielu.

B. Jaunmilgrāvē.

Iedzīvotāju kopskaita kartogramma Jaunmilgrāvī
rāda Ipatnēju ainu.- No Jaunmilgrāvī dzīvojošiem
1559 iedzīvotājiem, lielakā daļa nogrupējusēs gar
Ezera ielu.

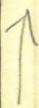
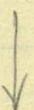
Pārējo, un pie tam lielāko, Jaunmilgrāvja da-
ļu aizņem fabriku un ostas rajoni, kā arī dzelzceļš.
Ar to arī izskaidrojams fakts, ka Jaunmilgrāvis
ierindojas starp maza blīvuma rajoniem - tikai ar 6
cilvēkiem un 1 ha.

Sagatavoti kokma-
teriāli Vēzmilgrāvī.

30.

Skats uz Jaunmil-
grāvi.

Ezera iela
Jaunmilgrāvī.

Jaunmilgrāvja iedzīrotājū

1500

1000

500

1016

103

149

82

180

22

4

3

latvieši

vācieši

lielkrievi

baltkrievi

poli

leisi

židi

pārējie

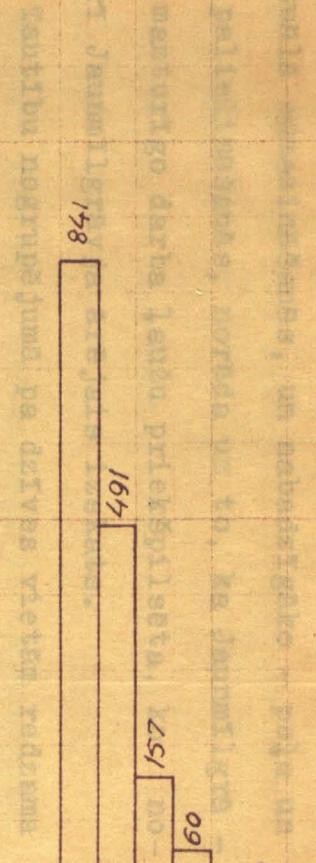
Pec lieluma!

4. Tautība

5. Ticība

4. JEB 0,248 (2,46%)

Divu kārtīgo mācību laiku — veclešu un kilda

Kopā 1559 100,00

tautība	skaita	%
Latvieši	1016	65,23
Vācieši	103	6,60
Lielkrievi	149	9,55
Baltkrievi	82	5,26
Poli	180	11,54
Leisi	22	1,40
Židi	4	0,24
Pārējie	3	0,18

Kopā 1559 100,00

Ticība	Skaita	%
Ev. Lutera	841	53,99
Katoli	491	31,49
Pareizticīgie	157	10,07
Vecticībnieki	60	3,84
Mozus tic.	4	0,24
Pārējie	6	0,37

Kopā 1559 100,00

Tautību sadalījums Jaunmilgrāvī citāds kā Sarkandaugavā (skat 4. diagrammu).

Latvieši kopskaitā 1016 cilvēki, jeb 65,23% no visiem, procentuāli ir apmēram vienā līmenī, turpretim krievi, ar 231 cilvēku, jeb 14,81%, pārsniedz Sarkandaugavas % par 4,74%. Tāpat pieaudzis te ir poļu tautības procents, kas te ir 11,54% (8,54%). Šo tautību procentuālais pieaugums gājis uz pārējo minoritatu rēķina; tā vācieši skaita ziņā ir 103 cilvēki jeb 6,60% (Sarkandaugavā 8,63%), žīdi - tikai 4, jeb 0,24% (2,46%).

Divu turīgāko minoritatu - vāciešu un žīdu procentuālā samazināšanās, un nabadzīgāko - poļu un krievu palielināšanās, norāda uz to, ka Jaunmilgrāvis ir mazturīgo darba ļaužu priekšpilsēta, ko norāda arī Jaunmilgrāvja ārējais izskats.

Tautību nogrupējumā pa dzīves vietām redzama tā pati aptuvenā skaitliskā proporcionālitāte; arī Jaunmilgrāvī nav saskatāmi īpatni kādas atsevišķas tautības apdzīvoti rajoni (skat tautību kartogrammas).

No visiem Jaunmilgrāvja iedzīvotājiem - 841 cilvēks jeb 53,99% ir ev. Lutera ticīgie, un 491 jeb

31,49% katolu ticības.

Šie skaitļi rāda to pašu ainu, kādu redzējām Sarkandaugavā, proti, ka samērā liels procents latviešu ir katolticīgi.

Daļa no Jaunmilgrāvī dzīvojošiem krieviem (galv.kārtā baltkrievi) arī ir katolticīgi.

Pareizticīgie un vecticībnieki kopā ir 217 jeb 13,91%, pie kam, šajā skaitā ietilpst arī pareizticīgie latvieši.

No tā var spriest, ka apmēram 1 % no krieviem ir katolticīgi.

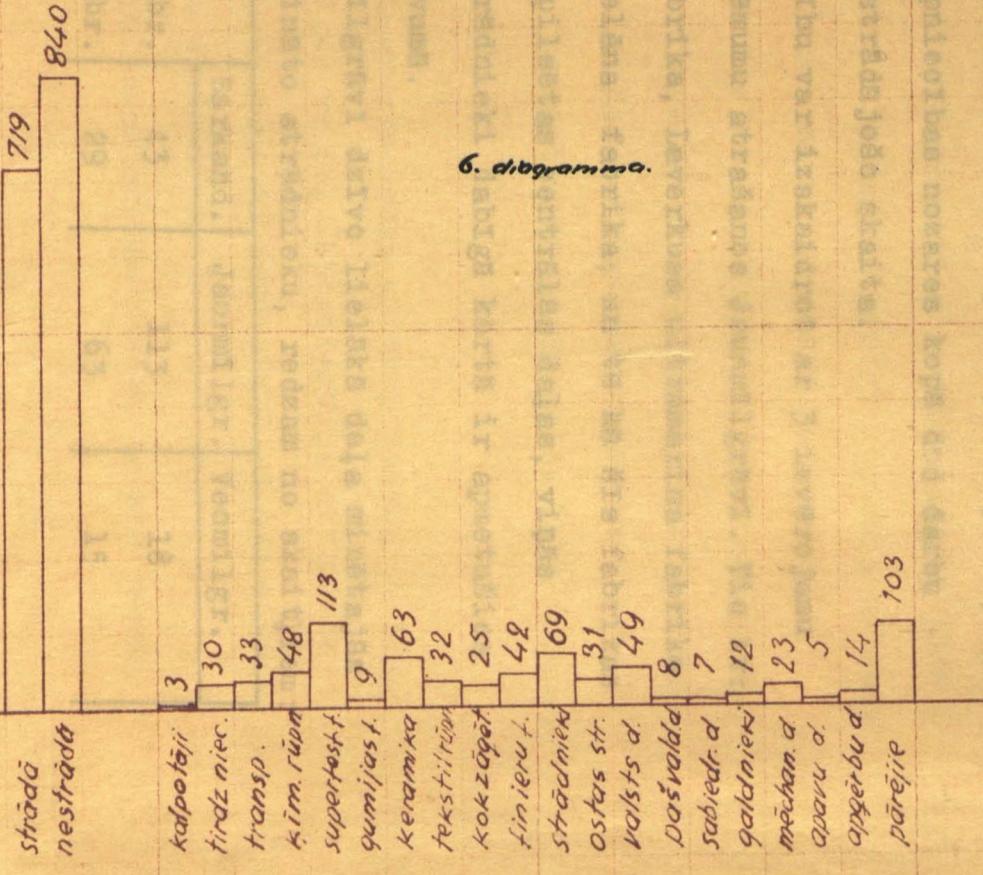
(Tuvāk par ticību skaitliskām attiecībām un nogrupējumiem uz vietas skat 5.diagrammu un ticību kartogrammas).

Strādājošo un nestrādājošo Jaunmilgrāvī ir 719 pret 840 jeb 46,20% pret 53,80%. Skaitļi rāda, ka kaut gan šī pilsētas daļa ir nabadzīgāka, nestrādājošo procents ir lielāks kā Sarkandaugavā. Šai parādībai izskaidrojums meklējams lielākā (procentuāli) daudzbērnu ģimēju skaitā, kurās dod polu un krievu minoritates.

Sarkandaugavā strādājošo lielākais pārsvars

Jaunmilgrāja iedzīvotāju nodarbošanās

1000

6. diagramma.

strādā
nestrādā

719

840

Nodarbe	Skaits	%
kalpotāji	3	0.42
Tirdzniecība	30	4.18
Transports	33	4.59
Kimiskā rūpn.	48	6.68
Superfors. "	113	15.72
Gumijas "	9	1.25
Keramika	63	8.78
Tekstilrūpn.	32	4.46
Kokzāģētavos	25	3.48
Finieru rūpn.	42	5.74
Strādnieki	69	9.61
Ostas str.	31	4.32
Valsts d.	49	6.81
Dažvald. d.	8	1.12
Sabiedr. d.	7	0.97
Galdnieki	12	1.67
Mēchan. d.	23	3.20
Apavu d.	5	0.69
Operēbu d.	14	1.95
Pārējie	103	14.36
Kopējā	719	100.00

izskaidrojams ar daudzu vieninieku-bezgimenes cilvēku atrašanos šajā rajonā.

No 6.diagrammas redzam, ka arī Jaunmīlgrāvja iedzīvotāji rod nodarbošanos visās lielākajās rūpniecības un saimniecisko pasākumu nozarēs, bet sevišķi izceļas ķīmiskā rūpniecība un keramika.

Ķīmiskā rūpniecībā nodarbināti 170 cilvēki jeb 23,65% no visiem strādājošiem, tā tad vairāk kā 1/5 daļa. Keramikas nozarē strādā 63 cilvēki jeb 8,78%. Abas minētās rūpniecības nozares kopā dod darbu 32,43% no visa strādājošo skaita.

Šo parādību var izskaidrot ar 3 ievērojamu rūpniecības uzņēmumu atrašanos Jaunmīlgrāvī. Tie ir: superfosfata fabrika, Leverkusa ultramarina fabrika un Jessena porcelāna fabrika; un tā kā šīs fabrikas ir tālu ārā no pilsētas centrālās daļas, viņās nodarbinātie strādnieki dabīgā kārtā ir apmetušies darba vietas tuvumā.

Ka Jaunmīlgrāvī dzīvo lielākā daļa minētajās fabrikās nodarbināto strādnieku, redzam no skaitļiem:

	Sarkand.	Jaunmīlgr.	Vecmīlgr.
Superfosfata fabr.	43	113	18
Jessena porc.fabr.	29	63	15

Kā superfosfata, tā arī porcelana izstrādājumu ražošanai vajadzīgās izejvielas lielos daudzumos jāievēd no ārzemēm, tāpēc dabīgi, šīs fabrikas novietojušās ostas rajonā.

Tas sevišķi sakāms par superfosfata fabriku, kura celta tieši Milgrāvja krastā, kas dod iespēju izkraut izejvielas tieši no kuga fabrikas teritorijā. Ražojumu aiztransportēšanai ostas dzelzceļa līnija izbūvēta līdz fabrikai.

Superfosfata fabrikas nozīme sevišķi augusi pēdējos gados, sakarā ar lauksaimniecības stāvokļa uzlabošanos un pastiprināto mākslīgo mēslu propogandu.

Savā laikā ar lielām cerībām uzsāktā Jaunmilgrāvja ostas izbūve ir apstājusēs, un tagad, kur izveidojušās īpatnās atsevišķo valstu saimnieciskās politikas, nav cerību, ka tā tuvākā laikā varēs tikt izmantota pilnā mērā.

Tagad Jaunmilgrāvja ostas galvenā nozīme ir koku eksportā. Sakarā ar to arī Jaunmilgrāvja attīstība ir apstājusēs un bāze jās galvenā kārtā uz jau minētiem rūpniecības uzņēmumiem.

Jaunmilgrāvja saimniecisko nozīmi pacels jaunās

akc. sab. "Degviela" darbība, kura ieguvusi bij.

Oelricha fabrikas un visā drīzumā uzsāks minerāleļļu rektifikāciju. Jaunā uzņēmuma darbība noteikti pastiprinās Jaunmilgrāvja ķīmiskās rūpniecības rajona raksturu.

Bez minētiem ķīmiskās rūpniecības uzņēmumiem, gar Jaunmilgrāvja ostu koncentrējās visu naftas produkta importētāju galvenās noliktavas. Šai novietnei nav gadījuma raksturs, bet tā izvēlēta apzinīgi, ērtu satiksmes ceļu vietā un ārpus biezi apdzīvotas pilsētas, kas mazina eksploziju briesmas.

C. Vecmilgrāvis.

Arī Vecmilgrāvis pieder pie reti apdzīvotām pilsētas daļām. Te vidēji uz 1 ha skaitās 13,5 cilvēki. Skaitišanas laikā Vecmilgrāvī ir dzīvojuši 2819 cilvēki, no kuriem 2656 jeb 94,22% bijuši latvieši. Tā tad Vecmilgrāvis ir tipisks latviešu apdzīvots Rīgas pilsētas rajons. No pārējām tautībām varētu minēt vāciešus - 54 jeb 1,91% un poļus - 51 cilvēks jeb 1,80%. Pārējo tautību pārstāvji kopā ir 58 cilvē-

ki. jeb 2,07%. Attiecībā uz ūdens novērojama tā pati parādība, kas Jaunmilgrāvī - to skaits arī te ir mazs, tikai 6 jeb 0,19%, tā tad procentuāli mazākais no visiem trim rajoniem (skat 7.diagrammu).

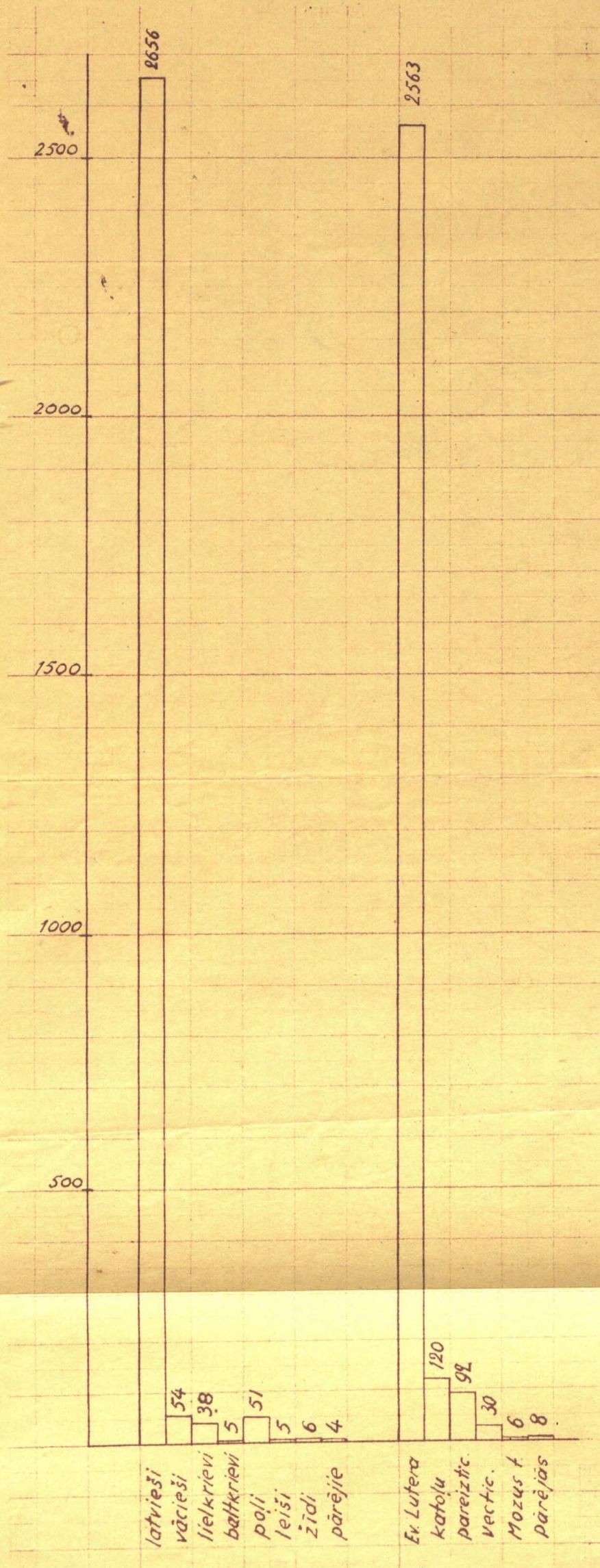
Kā jau minēts, Vecmilgrāvja attīstība saistās ar Augusta Dombrovska kokzāgētavu. Kokzāgētavas strādnieki komplektējušies no latviešiem, kuri, izmantojot Dombrovska doto iespēju iegūt uz izdevīgiem noteiku - miem būvmaterialus, cēluši Vecmilgrāvī gīmeņu mājinas. Ar to arī izskaidrojams Vecmilgrāvja latviskais raksturs, jo latvieši tika saistīti pie noteiktas dzīves vietas.

Kā to rāda tagadne, saistība ar īpašumu ir tik stipra, ka neskatoties uz to, ka daļai no iedzīvotāju pieauguma, kura spiesta meklēt nodarbošanos citās nozarēs ārpus Vecmilgrāvja, dzīves vieta tomēr palikuši Vecmilgrāvī.

Tā kā Vecmilgrāvī dominē gīmenu mājinas, tad iedzīvotāju nogrupējums te ir ļoti vienmērīgs (skat. iedzīvotāju kopskaita kartogrammu).

Kā no tautību kartogrammām redzams, sveštautieši nogrupējās ap Milgrāvja kugu būvētavu, sevišķi tas

Vecmīlgrāvja iedzīrotāju

tautība	skaits	%
Latvieši	2656	94,22
Vācieši	54	1,91
Lielkrievi	38	1,40
Baltkrievi	5	0,17
Poli	51	1,80
Leisi	5	0,17
Židi	6	0,19
Pārējie	4	0,14
Kopā	2819	100,00

ticība	skaits	%
Ev. Luterā	2563	90,92
Katoliķi	120	4,29
Pareiztic.	92	3,26
Vecticībni	30	1,06
Mozus tic.	6	0,19
Pārējās	8	0,28
Kopā	2819	100,00

sakāms par vāciešiem.

Ari Vecmīlgrāvī valdošā ir Lutera ticība, no visiem iedzīvotājiem 2563, jeb 90,92%.

Skaitliski un procentuāli otrā vietā stāv katolīcīgie - 120 cilvēki, jeb 4,29% (skat 7. diagrammu).

Nogrupējumā pēc ticībām nav sevišķu īpatnību, te novērojas paralelisms tautībām, galvenā kārtā latviešiem (skat ticību kartogrammas).

No visiem Vecmīlgrāvja iedzīvotājiem 1286 cilvēki jeb 45,62% strādā, bet 1533, jeb 54,38 % nestrādā. Nestrādājošo pārsvars izskaidrojams ar caurmēra gimenes sastāvu, kurš ir 3-4 cilvēki, no kuriem strādā ārpus mājas l-2 (skat. nodarbināto un nenodarbināto kartogrammu).

Ari Vecmīlgrāvis, līdzīgi Jaunmīlgrāvim, iezīmējās ar savām īpatnām nodarbinātības grupām. Kā jau to var sagaidīt, nemot vērā Vecmīlgrāvja attīstību, lielāko grupu dod kokzāgētavās strādājošie - 200 cilvēki jeb 15,55 %. Patiesībā liekas, šim skaitlim jābūt lielākam. Pēdējos gados Dombrovaska kokzāgē-

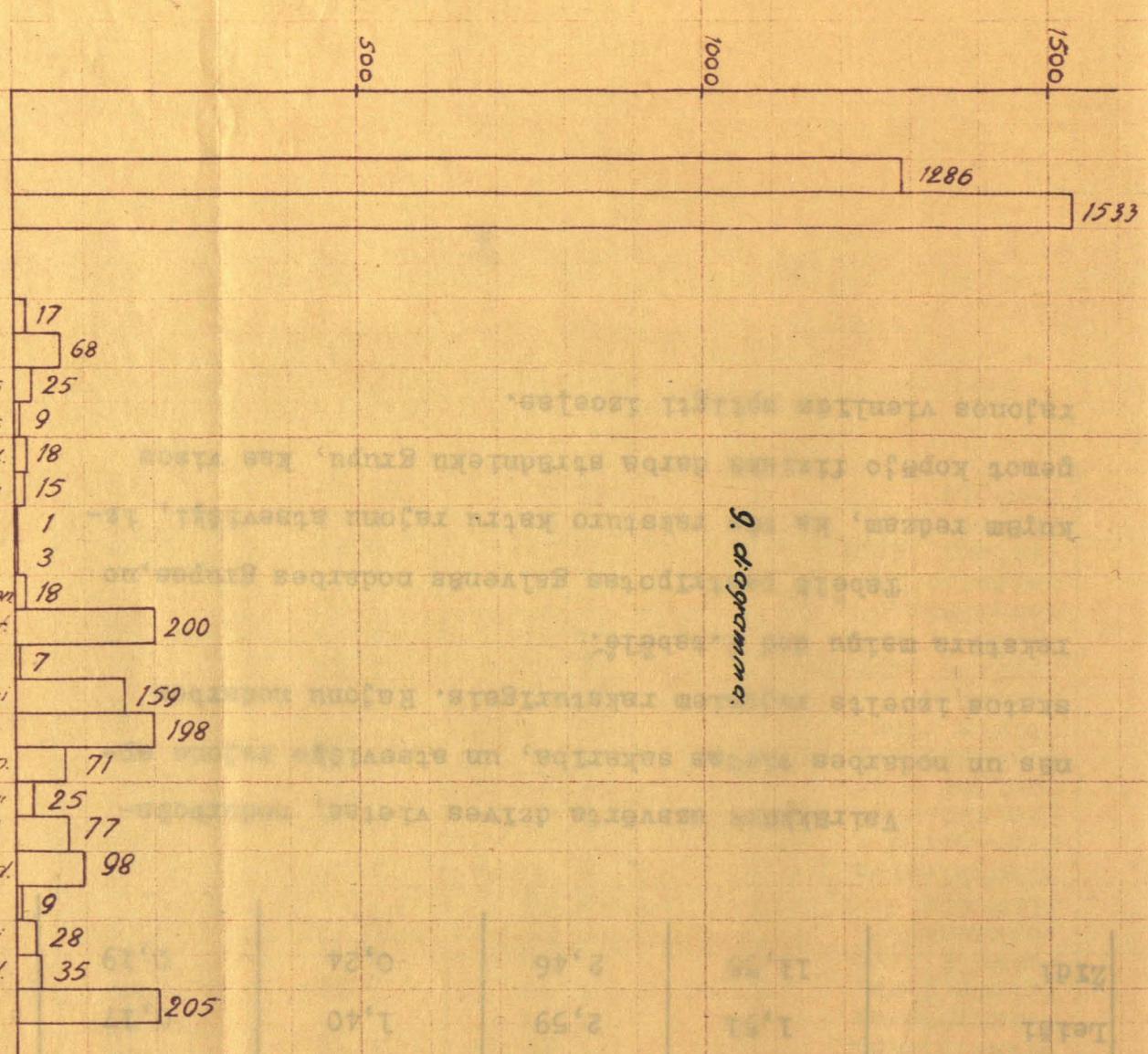
tava pārgājusi Mežu departamenta rīcībā, un šķiet, ka daļa zāgētavas darbinieku uzdevusies kā valsts darbinieki. Otra lielākā grupa ir ostas strādnieki, kopā 198 cilvēki jeb 15,40 %. Arī šīs grupas esamība ir dabiski izskaidrojama, jo Vecmīlgrāvis ir ostas rajonā.

Vecmīlgrāvja, kā fiziska darba strādnieku rajona iespaidu pastiprina vēl divas raksturīgas grupas – vienkāršā darba strādnieki, kopā 159 (12,35 %) un sabiedriskos darbos nodarbinātie – 77 jeb 5,99 %. Kopā nemot, minētās četras grupas dod darbu 634 cilvēkiem jeb 49,29 % no visiem strādājošiem.

Salīdzinošu pārskatu par apskatāmo pilsētas daļu iedzīvotāju galveno tautību sastāvu un procentuālo mainīgu, dos I tābele.^{u a} Tābelē uzrādītas galvenās tautības visā Rīgā un apskatāmos trīs pilsētas rajonos.

Vēcmiligrāja iedzīvotajū nodarbošanās.

9. diagramma.

Nodarbe	Skaits	%
Kalpotāji	17	1,32
Tirdzniecība	68	5,28
Transports	25	1,94
Kimiskā rūpīj.	9	0,7
Superforsf.	18	1,40
Gumijas f.	3	0,23
Stikla rūpīj.	1	0,08
tekstīlrūpīj.	18	1,46
Kokzāgēt.	200	15,55
Finieru fabr.	7	0,54
strādnieki	159	12,35
Ostas str.	198	15,40
Valsts dien.	71	5,53
Pašvaldība	24	1,87
Topkārtuve	1	0,08
Sabiedrīd.	77	5,99
Apdzībība d.	98	7,61
Apdrošība d.	9	0,70
Galdnieki	28	2,18
Mēchan. d.	35	2,73
Pārējie	205	15,95
Kopā	1286	100,00

Tautība	% no visiem iedzīvotājiem			
	Vīsa Rīgā	Sarkand.	Jaunmilgr.	Vecmilgr.
Latvieši	63,10	65,41	65,23	94,22
Vācieši	10,00	8,63	6,60	1,91
Liēlkrievi	7,35	6,20	9,55	1,40
Baltkrievi	1,21	3,87	5,26	0,17
Poli	4,09	8,54	11,54	1,80
Leiši	1,51	2,59	1,40	0,17
Židi	11,35	2,46	0,24	0,19

Vairākkārt uzsvērta dzīves vietas, nodarbošanās un nodarbes vietas sakarība, un atsevišķo rajonu apskatos izcelts rajoniem raksturīgais. Rajonu nodarbes rakstura maiņu dod 2.tabēlē.

Tabēlē pastrīpotas galvenās nodarbes grupas, no kurām redzam, ka tās raksturo katru rajonu atsevišķi, izņemot kopējo fiziskā darba strādnieku grupu, kas visos rajonos vienlīdz spilgti izceļas.

2. tabele.

Nodarbe	Nodarbināto %		
	Sarkand.	Jaunmīlgr.	Vecmīlgr.
Tekstilrūpn.	<u>12,75</u>	4,46	1,40
Finieru rūpn.	<u>9,76</u>	5,74	0,54
Strādnieki	<u>9,72</u>	<u>9,61</u>	<u>12,35</u>
Ostas strādn.	1,27	4,32	<u>15,40</u>
kokzāgētavas	5,77	3,48	<u>15,55</u>
Valsts darb.	6,90	6,81	<u>5,53</u>
Pašvald.darb.	2,13	0,84	1,87
lopkautuve	0,83	0,28	0,08
Slīmnīca	2,88	-	-
Tirdzniecība	5,76	4,18	5,28
Transports	1,75	4,59	1,94
Ķīmiskā rūpn.	2,05	<u>6,68</u>	0,70
Gumijas rūpn.	2,27	<u>1,25</u>	0,23
superfosfata rūpn.	0,74	<u>15,72</u>	1,40
Stikla rūpn.	2,29	-	0,08
Kerāmika	0,49	<u>8,78</u>	1,17
Apgērbu darbnīcas	2,82	<u>1,95</u>	7,61
Apavu "	1,77	0,69	0,70
Metalrūpn.	2,73	3,20	2,73
Galdniecība	1,62	1,67	2,18
Sabiedr. darbi	0,17	0,97	<u>5,99</u>
Kalpotāji	2,10	0,42	<u>1,32</u>
Pārējie	21,43	14,36	15,95

Sarkandaugavas centrais laukums un kvarķīns 1970. g.

Kā iekšējā satura ziņā , tā arī ārējā uzbūvē, aprakstamās pilsētas daļas atšķiras viena no otras.

Sarkandaugava, kā pilsētas centram tuvāk stāvoša, izskata ziņā arī vairāk atgādina liepilsētas daļas ielas, kuras krustīties tam iekšējā līmenī, kā arī -

Ārējais izskats
un uzbūve.

caurteces iedzīves parkus ļoti daudzi kvarķīni.

Sarkandaugavas centra galvenā pa iekšām iela ir apdzīvoti ar dzīvojamām un nedzīvojamām īresiem.

Sarkandaugavas
centrs.

Sarkandaugavas centrālā daļa sākusi izveido - ties vispirmā, te ielas līkumotas un kvartāliem nepareizas formas. Tālakā pilsētas attīstība jau notikusi pēc noteikta plāna, un Jaunmilgrāvī, Vecmilgrāvī, kā arī Sarkandaugavas ziemeļu galā, redzam taisnas ielas, kurās krustojas zem taisniem lenķiem, tādā kārtā ieslēdzot pareizu četrstūru kvartālus.

Sarkandaugavā gruntsgabali pa lielākai daļai apbūvēti ar dzīvojamām un saimniecības ēkām, atstā - jot minimālos pagalmus.

Pārejot uz Jaunmilgrāvi un Vecmilgrāvi, redzam citu ainu. Arī Jaunmilgrāvī pārsvarā īrejamu dzīvokļu mājas, bet te neapbūvētās gruntsplatības izmantotas sakņu dārziem.

Dzīvojamās mājas
Jaunmilgrāvī.

Sakņu dārzi
Jaunmilgrāvī.

Vecmilgrāvi jau var saukt par dārzu pilsētu.

Gimēju mājiņas no visas grunts aizņem mazu daļu.

Pārējā neapbūvētā grunts daļa pārvērsta augļu koku un sakņaugu dārzā, un jāsaka, ka šajā ziņā Vecmilgrāvi izņēmumu nav.

Skats uz Vecmīlgrāvi.

Jela Vīķīne
spēles.

Skats uz Vecmīlgrāvi.

Iela Vecmil-

grāvī.

Pēc 1933. gada Rīgas pilsētas gruntsgabalu, ēku un dzīvokļu skaitīšanas materiāliem, Sarkandaugava, Jaunmilgrāvī un Vecmilgrāvī bij šāds gruntsgabalu skaits:

Skaits:

Ielaijl pārdošanai izmaksotie cili māla latīlīnīs zemē
da tākātākā kārtā, ne vairāk ne ar daudzīgākām pārdo-

3.tabēle.

Gruntsgabalu izmantošana	S k a i t s		
	Sārkandaug.	Jaunmilgr.	Vecmilgr.
Apbūvēti	265	89	381
Neapbūvēti	69	22	27
Kopā:	334	111	408

Uz apbūvētiem gruntsgabaliem atrodas:

4.tabēle.

Ēku raksturs	S k a i t s		
	Sarkand.	Jaunmilgr.	Vecmilgr.
Dzīvojamās ēkas	401	98	503
Iestāžu ēkas	23	3	2
<u>Neapdzīv. ēkas:</u>			
rūpniecības	<u>133</u>	<u>61</u>	7
pārējās	347	179	530
Kopā:	904	341	1042

Kā rezam no 4.tabēles, arī dati par ēkām norāda uz Sārkandaugavu un Jaunmilgrāvi kā rūpniecības rajoniem.

Lielajā pārējo neapdzīvoto ēku skaitā ietilpst dažāda rakstura šķūni, noliktavas un c. saimniecības būves.

Dzīvojamo ēku skaitu pēc stāviem un būvmateriāla dod 5.tabēle.

5.tabēle.

Rājoni	1			2			3			4			5			6			kopā		
	k	j	m	k	j	m	k	j	m	m	m	m	m	m	m	k	j	m			
Sarkandaug.	122	7	13	149	18	43	2	5	21	7	11	3	273	30	98						
Jaunmīlgr.	39	2	9	30	6	9	-	-	2	-	-	-	69	8	20						
Vecmīlgr.	416	22	3	54	4	2	1	-	1	-	-	-	471	26	6						

Saīsinātie apzīmējumi:

k - koka materala ēkas

j - jaukta materiaļa ēkas

m - mūra ēkas

Redzam, ka Sarkandaugavā pārsvarā 2 stāvu ēkas - 52,4 % no visām.

Arī vienstāva ēku skaits ir liels - 35,4 % no visām dzīvojamām ēkām.

Jaunmilgrāvī mazā pārsvarā ir vienstāvu ēkas - 51,5 % ; aiz tām tūlin nāk divstāvu - ar 46,5 % no visa ēku kopskaita.

Vecmilgrāvis ir tipisks vienstāva dzīvojamo ēku rajons. No visām dzīvojamām ēkām 87,7 % ir vienstāva ēkas.

Visos rajonos ēku būvē galvenā kārtā pielietots kokmateriāls, sevišķi 1 un 2 stāvu ēkās.

Dzīvojamo ēku nogrupējumu, kāds tas ir 1937.gadā, pēc stāviem un būvmateriāla, redzam attiecīgās karto-grammas.

6.tabele.

Rajons	Gruntsgabalu skaits ar		
	kanalizac.	ūdensvadu	elektrību
Sarkandaug.	149	155	189
Jaunmilgr.	-	3	37
Vecmilgr.	1	3	152

6.tabēlē sakopoti dati par gruntsgabaliem ar labierīcībām, kas rāda, ka labierīcības, bez kuru lielpilsēta nav iedomājama, šajās Rīgas daļas vēl maz pielietotas, sevišķi tas sakāms par kanalizāciju un ūdensvadu, kuru lietošana tik lielās pilsētas daļas no sanitārā viedokļa būtu ļoti vēlama.

Sīkākās dzīvojamās vienības – dzīvokļi pēc istabu skaita ir šādi :

7.tabēle.

Rajons	Vir-	istabu skaits							kopā
		tuve	1	2	3	4	5	6 un vair.	
Sarkandaug.	162	<u>2339</u>	427	225	56	20	28	3257	
Jaunmilgr.	6	<u>295</u>	67	40	28	14	7	457	
Vecmilgr.	12	<u>410</u>	258	121	24	6	4	835	

Izejot no iedzīvotāju un istabu kopskaita, var aprēķināt, cik cilvēki vidēji dzīvo vienā istabā. Sie cipari ir : Sarkandaugavā - 3,75,

Jaunmilgrāvī - 3,42, Vecmilgrāvī - 3,37 cilvēki uz 1 istabu.

Atsevišķi satiksmes prasījumi tiksējās daļas.

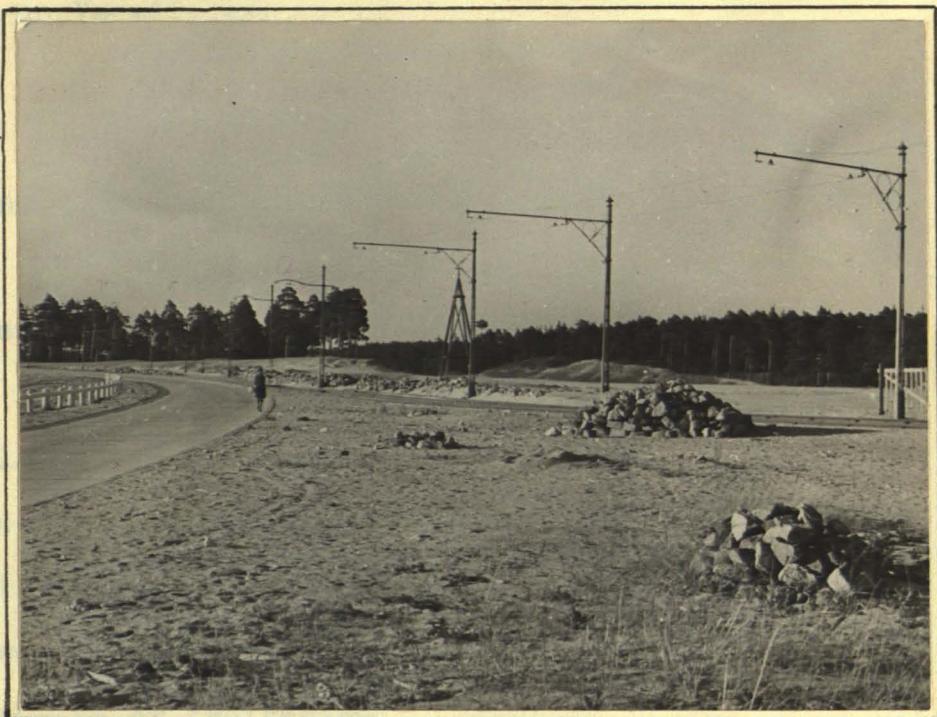
Vidējais vienā istabā dzīvojošo skaits, kā arī lielais vienistabu dzīvākļu skaits, lieku reizi pastripo, ka Sarkandaugava un Milgrāvji ir strādnieku priekšpilsētas.

Kā no pārskata par nodarbošanos redzējām, visos rajonos ir tendence izvēlēties dzīves vietu darba vietas tuvumā, bet tā kā tagadējā rūpniecība nesa-
sniedz agrākos apmērus, daudzi spiesti strādāt citās pilētas dalās. Šī iedzīvotāju daļa, kurū ar dzīves vietu nesaista darba vieta, izvēlējusies to materi-
ālo aprēķinu dēļ, jo vienkārša darba strādnieki un amatnieki nevar īrēt dzīvokli pilsētas centrā. Tā
tiri materiālais faktors tik lielā priekšpilsētā kā Sarkandaugava, saved kopā dažādu ražošanas nozaru
darbiniekus, kuriem ar vietējo rūpniecību nav nekā
kopēja.

Šie apsvērumi novēde pie slēdziena, ka Sarkan -
daugavas un Milgrāvju turpmākā attīstība atkarīga no
vietējo rūpniecības uzņēmumu un ostas darbības uz-
plaukšanas, kā arī no ērtas un lētas satiksmes.

Ātra un ērta satiksme prasa labus ceļus.

Autoceļš un tramvaja
līnija uz Jaunmilgrāvi.

Sarkandaugavā un Milgrāvjos, kā priekšpilsētās, ielu izbūve ļoti nepilnīga. Brugu, jeb darvotās segas ir tikai galvenām ielām, un jo tālāk no centra, jo mazāk. Lielākā ielu daļa ir smilšainas un ātrai satiksmei nederīgas.

Arī ielu platums nav piemērots dzīvai satiksmei. Galvenie satiksmes ceļi ir no pilsētas centra pa Ganību dambi, Tvaika, ^{Rīga} Milgrāvja ielām līdz Jaunmilgrāvim, pa Ezera ielu, gar Rūjienas dzelzceļa uzbērumu, pāri Milgrāvja tiltam, kur sazarojās - uz Jaunciemu, Vec-

ākiem un Vecmīlgrāvi.

Otrs svarīgākais ceļš ir Dунtes - Tilta ielas.

Pa abiem minētiem ceļiem iet satiksmes autobusu līnijas.

Bez tam, Sarkandaugavu un Jaunmīlgrāvi ar pilsētas centru savieno arī ielu dzelzceļa līnija.

Jaunmīlgrāvi un Vecmīlgrāvi ar Daugavmalu saista pilsētas tvaikonišu satiksme, bet tai visumā maza nozīme, jo brauciens ilgums ar tvaikoni ir nesalīdzināmi lielāks kā ar autobusu. Šis apstāklis, pēc autobusu satiksmes nodibināšanas, strauji samazināja braucēju skaitu ar tvaikoniem.

Mīlgrāvja tilts.

Jela Vecmilgrāvī.

A. Dombrovskā
celtā "LiemelNāz-
ma".

Aprakstā galvenā vērība piegriezta cilvēkam un territorijai, kā arī faktam, kā cilvēks izmanto šīs territorijas geografisko stāvokli.

Visumā jāsaka, ka, cik to atļauj saimnieciskie apsvērumi, praktiskā vajadzība un territorijas stāvoklis, Sarkandaugavā, Jaunmilgrāvī un Vecmilgrāvī iets pareizais celš.

Ja dažā vietā novērtējums nav pilnīgs, tad vaina jāmeklē apstāklī, ka aprakstītie rajoni ir daļa no vesela, bet lai secinājumi par daļu būtu precīzi, jāzin noteiktā sakarība ar veselo, kas, ievērojot jautājumu lielo plašumu, nav iespējams.

Pielikumā: 1/ Iedzīvotāju kopskaita kartogramma.

2/ Tautību kartogramma 1.

3/ " . " 2.

4/ " " 3.

5/ Ticību kartogramma 1.

6/ " " 2.

7/ Nodarbināto un nenodarbināto kartogramma.

- 8/ Rūpniecības uzņēmumu kartogramma.
  - 9/ Valsts un pašvaldības dienestā nodarbināto kartogramma.
  - 10/ Tekstilrūpniecībā nodarbināto kartogramma.
  - 11/ Kokrūpniecībā nodarbināto kartogramma.
  - 12/ Strādnieku un ostas strādnieku kartogramma.
  - 13/ Ķīmiskā un keramikas rūpniecībā nodarbināto kartogramma.
  - 14/ Dzīvojāmo māju būvmateriālu kartogramma.
  - 15/ " " stāvu "
-

Literatūra:

1935.gada tautas skaitīšanas gruntsgabalu un dzīvokļu skaitīšanas kartoņas (*nepublicētas*)

J.Straubergs. Rīgas vēsture 1-4. 1937.

Beiträge zur Geschichte der Industrie Rīgas.
Herausgegeben vom Technischen Verein zu Riga.
1910.

Bernhard Becker. Aus der Bauthätigkeit Rīgas und dessen Umgebung in der zweiten Hälfte des XIX. Jahrhunderts.

Dr.E.Bulmerinks. Rīgas pils. gruntsgabalu, ēku un dzīvokļu skaitīšana 1933.gadā.